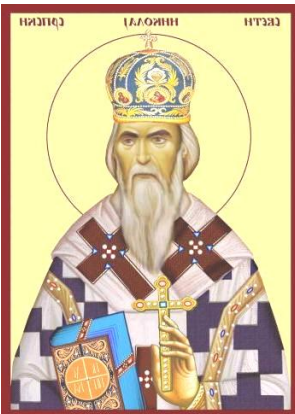

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei „Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

**„Împuțitu-s-au și au putrezit rănilile mele,
din pricina nebuniei mele” (Psalmul 37: 5).**

Sf.N.Velimirovici,
icoană

Prorocul găiește aici despre rănilile păcatelor comise de el însuși, de a căror grea duhoare simțea cum i se umple și sufletul și trupul.

Așa cum această recunoaștere dă mărturie de împuțiciunea păcatelor trecute, tot așa se arată mai apoi și curăția care urmează după pocăință.

Căci cîta vreme omul urmează căilor stricacioase ale păcatului, el nu simte duhoarea lor sufocantă; însă atunci când se abate de la ele și nu mai voiește să le urmeze, ci voiește să urmeze binele, el vede hăul ce desparte curăția de necurăție, și direcțiile diametral opuse în care merg calea viciului și calea virtuții.

Să ne închipuim un om care a petrecut toată noaptea într-o bodegă rău-mirositoare, iar dimineața se trezește într-o grădină pătrunsă de parfumul de trandafiri. Locul cel de noapte fusese plin de duhoare, de otravă, de abjecția trupului și sufletului, de mânie, de ură, de războiul cel dintru sine și dintre toți. Pe când locul din zori este luminat de

lumina soarelui lui Dumnezeu, de lumina florilor, de aerul pur, de buna-mireasmă negrăită, de pace și de seninătate. Închipuindu-ne acest tablou, să cunoaștem că și mai neasemenea sunt căile păcatului și căile Domnului. „Împuțitu-s-au și au putrezit rănilile mele”. Așa descrie marele rege și proroc roadele păcatelor lui trecute.

Nimic nu este mai împuțit decât păcatul, nimic nu putrezește mai repede și nu-și împrăștie mai repede și mai departe duhoarea decât păcatul.

Duhoarea grea a rănilor trupești sugerează doar vag și doar în prea mică măsură insuportabila duhoare pe care o emană sufletul păcătos.

De aceea orice lucru sfânt se depărtează de la un astfel de suflet. Duhurile cerești și preacurate se ascund de la un asemenea suflet, pe când cele necurate se înghesuie în jurul lui și-l însoțesc pretutindeni.

Fiecare nou păcat care se adaugă face o rană nouă, și mai adâncă, în sufletul păcătos; fiecare păcat aduce o nouă împuțiciune și o și mai grea duhoare în el.

Dar din ce pricină se face păcatul?